

پاسخ قاطع را از کارگران طلب کنید

Photo: Mahdi Marizad

Fars News Agency

صادق کار

بنا بر نوشته (ایلنا) علیرضا محبوب دبیرکل خانه کارگر و عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در ۳۰ شهریور ۹۵، خبر از گودبرداری زمین ارج برای ساخت مجتمع تجاری - اداری داده است. آن طور که از گفته‌های این عضو کمیسیون مجلس بر می آید، مالک "ارج" که ظاهراً بانک ملی است، مقداری از زمین‌های متعلق به کارخانه را که جنب ارج قرار دارد، به "صنف فروشندگان لوازم خانگی" فروخته و "... قرار است واحدهای این مجتمع در حال ساخت برای ساماندهی فعالیت صنف فروشندگان لوازم خانگی مورد استفاده قرار بگیرد." آن طور که از سخنان محبوب بر می آید، ظاهراً قرار است "صنف فروشندگان لوازم خانگی" یا همان بقول ایشان "عده‌ای از "سوداگران" که دست بالا را در قدرت دارند، شعب برند های خارجی لوازم خانگی را بر ویران های یک کارخانه تولیدی ۸۰ ساله بنا نهند و در آنها همان محصولاتی را عرضه کنند که ده‌ها سال آنها را ارج تولید می کرد و آن ها را می فروختند و سودشان را می بردند.

در این میان نه برای فروشنده که بانک ملی است، و نه برای صنف خریدار هم مهم نیست که چه

برسر تولید و اشتغال می آید. چند هزار نفر از کار بیکار می شوند و یک واحد کلان تولیدی دیگر با همه تجربیات و دانش بومی اش مانند صدها واحد تولیدی واگذار شده دیگر بدون هر شرط شروط و تعهدی از سر راه سوداگران برداشته می شود، تا جایشان را فروشگاه ها و برج ها پر کنند و شمار دیگری از آقازاده‌ها را به قیمت فقر و فلاکت هزاران کارگر و شهروند و نابودی تولید بومی میلیاردر و تیلیاردر کنند و مدیران دولتی و بانک ملی نیز حقوق های چند ده میلیونی شان را حفظ می کنند. محبوب که خبر این واگذاری را فاش نموده است، مسئولان این امر را تهدید به واکنش قاطع مجلس کرده است. او گفته است: "تجاری سازی کارخانه ارج با پاسخ قاطع مجلس روبرو می‌شود".

با این وصف اما این نماینده سربریزر و کم سر و صدای مجلس که ده‌ها سال تجربه نمایندگی در مجلس را دارد خودش بهتر از هر کس می داند که تهدیدش تا چه حد توخالی است و انتظارچنین قاطعیتی را هم برآستی ندارد. اما چون هم در پی درست کردن کارنامه برای خویش است، و هم از طرف برخی از

اعضای شوراهای اسلامی کار و کارگران بیکار شده ارج برای نشان دادن واکنش تحت فشار قرار دارد، به این صورت نسبت به این قضیه واکنش نشان داده است.

امروز دیگر برای کارگران جای تردید نمانده که این مجلس که اکثریت قریب به اتفاق نمایندگانش بقول آقای محبوب از همان قماش "سوداگران" هستند که دست بالا را در حکومت دارند و به اتفاق دوستان آقای محبوب در مجلس ائتلاف را تشکیل می دهند که سیاست خصوصی سازی را دنبال می کنند، پیداست که اگر قاطعیتی از این مجلس سر بزند نه در مخالفت با چنین مواردی است، بلکه چنان که از لوایح مصوب آن پیداست، همگی خلاف حقوق و منافع مردم و کشور و در جهت منافع نا مشروع اقلیت کوچک سوداگران حاکم و متحدان-شان خواهد بود. از همین رو اگر محبوب نگران سرنوشت "ارج" و کارگرانی است که در اثر آن شغل-شان را از دست می دهند و آرزوی برخورد قاطع با آن را دارد، بهتر است بجای دخیل بستن به امامزاده‌ای که تا حالا فقط کور کرده است، با استفاده از مصونیت

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۳ مهر ۱۳۹۵ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۲

اهمیت دارد، نه بیکاری انبوهی از شاغلان این واحدها و نه بازماندن میلیون ها کودک از تحصیل. در این آشفته بازار تنها خود کارگران و مزدبگیران و انبوه تهی دست شدگان جامعه که قربانیان این نظام ظالمانه هستند، می توانند با سازماندهی خودشان و نهاد سازی مجریان و مروجان سیاست های ضد کارگری و ضد ملی اقلیت کوچک حاکم را به چالش بکشانند. چرا که اگر از نهادهای رسمی تحت کنترل اقلیت حاکم چنین کارهایی بر می آمد که کار مردم و مملکت به این جا نمی کشید!

آیا مضحکه و ریاکاری نیست، که تنها هفته قبل از افشای خبر واگذاری ارج، مقداری از لوازم خانگی و الکتریکی به اصطلاح قاچاق را که احتمالاً توسط رقبای خرد "برادران قاچاقچی" وارد شده، به بهانه مبارزه با قاچاق کالا و تهدید "اقتصاد مقاومتی" با جار و جنجال تبلیغاتی نابود می کنند، اما در مقابل نابودی یک کارخانه عظیم تولیدی که قاعدتاً بایستی در چهارچوب همان اقتصاد مقاومتی که می گویند تقویت اش کنند، دم بر نمی آرند؟

چون همشان در مورد چنگ انداختن بر اموال عمومی که زیر پوشش خصوصی سازی دنبال می کنند منفعت مشترک دارند و برایشان نه نابودی واحدهای کلان تولیدی

پارلمانی اش کارگران را به اعتراض قاطع علیه این اقدامات فرا خواند. مگر از میان صدها واحد تولیدی واگذار شده سرنوشت چندتای شان بهتر از ارج بوده است؟ مگر واگذاری ها بدون نظر و تصویب مقررات و قانون در مجلس انجام شده؟ مگر مجلس و دولت تاکنون در چند مورد "برخورد قاطع" با پیامدهای چنین واگذاری هایی از خودشان نشان داده اند، که کسی در انتظار دومی اش باشد.

"ارج"، مشت نمونه خروار است. مگر تضمینی وجود دارد که سرنوشت ۲۰۱ واحدی که بنا به گفته "جعفر سبحانی" مشاور رئیس سازمان خصوصی سازی، قرار است در نیمه دوم سال جاری واگذار شوند، بهتر از ارج گردد؟

از تجربه دیگران

نقش اتحادیه های صنفی و جامعه مدنی در حاکمیت بهینه (بخش ۲)

دکتر نجووه فرایدی و آپولور الوسگون نانائیل

دپارتمان مدیریت عمومی و روابط صنعتی، دانشگاه ابالتی لاکوس نیجریه
ترجمه گودرز

نیجریه از ۱۹۹۹ تاکنون

"داغترین" موضوعات اجتماعی است که با زندگی سیاسی ارتباط می یابد. از انجائی که کشورهای بسیاری در سالهای اخیر استقلال یافته اند، علاقه مضاعف برای مشارکت عمومی در زندگی سیاسی و هر آنچه با فرهنگ سیاسی و ارزشهای پایه و اعتقادات ملزم برای دولت بهینه هم جان تازه ای گرفته است. اخیراً همچنین علاقه روزافزون به نقش جامعه مدنی در ارتباط با موضوع حل اختلاف هم دیده میشود. منافع سیاسی جنبش اتحادیه ها شامل فرصت نوین برای اعضاست تا بتوانند فشار قابل اعتنایی در مذاکرات

تاریخدانان متفق القول اند که جرقه استقلال نیجریه از شش هفته اعتصاب عمومی ۱۹۴۵ زده شد که با رهبری مایکل ایمودو رهبر اتحادیه کارگران راه آهن بود و کل کشور را به سکون درآورد. در ادامه اعتصاب معدنکاران در سال ۱۹۴۹ اتفاق افتاد که به تیراندازی علیه کارگران و کشته شدن تعدادی از آنها منجر شد. از آن بعد جنبش اتحادیه های کارگری نیجریه پیشگام مبارزات استقلال نیجریه بود که در اول اکتبر ۱۹۶۰ به ثمر رسید.

هاوس بر این اعتقاد است که جامعه مدنی یکی از

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۳ مهر ۱۳۹۵ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۲

منبع و صدای مردم باقیمانده است.

پیش زمینه های تحقیقی در باره اتحادیه های صنفی و جامعه مدنی نیجریه

مفهوم جامعه مدنی در فرهنگ سیاسی نیجریه جدید نیست، بسیاری از محققین و پژوهشگران عرصه علوم سیاسی، اجتماعی و اقتصاد در باره آن و نقش متصور از آن نوشته اند.

گولد جامعه مدنی را مجموعه گروه های اجتماعی تعریف می کند که سعی دارند بطور مستقل از دولت کار کنند، مانند: موسسات خصوصی تجاری، کارآفرینان، اتحادیه های کارگری، اتحادیه های صنفی، سازمانهای متخصصین، مجموعه های مذهبی، تشکلهای دانشجویی و غیره. استنتاج او بر این است که جوامع مدنی نه فقط مستقل از دولت اند، بلکه به عنوان حافظ منافع اعضای خود خواستار پیشبرد اهدافی اند که گاه با خواست دولتها هم در تقابل قرار می گیرد، چه ورودی این خواسته ها خاص باشد و چه عام.

به عبارت دیگر ممکن است در جهت منافع یک طبقه باشد یا برای نفع کل جامعه، از اینرو هم هست که او مابین جامعه مدنی و انجمنهای اجتماعی تفاوت قائل می شود، گرچه این القاب به تناوب برای هر دو گروه به کار می روند. بطور کلی می توان گفت که سازمانها درخواستهای محدودتری از جوامع مدنی دارند، که مشخصا برای خودشان هدفگیری شده است. انجمنها درخواستهایی را ارائه می کنند که مستقیما با نیاز اعضایشان ارتباط دارد، در حالی که جوامع مدنی بر موضوعات فراگیرتری از منافع گروهی متمرکز شده اند. در نهایت اما او نتیجه گرفت که انجمنها هم در قلمرو جامعه مدنی تعریف می شوند.

جمعی برای قرارداد با کارفرمایان استفاده کنند. اتحادیه های صنفی تا همین اکنون هم توان شان را از دروازه کارگاه ها عبور داده و توانستند بطور مثال دولت رئیس جمهور سابق اباسانجو را بارها به توقف کامل کشانده اند. از جمله در مورد افزایش قیمت سوخت و با اعتصاب تحت رهبری فرمانده آدا ماشیومول، فرماندار فعلی ایالت اِدو، زمانی که او دبیرکل کنگره کارگران نیجریه بود. بنابراین واضح است که اتحادیه ها توان ان را دارند که تا حد بسیار بر کارفرمایان و سیاست های دولتی اعمال نفوذ کنند.

جنبشهای اتحادیه ای هم چنین توانسته اند نقش سکوی جهش برای اعضای خود در رسیدن به پستهای سیاسی از قبیل کمیسیونر، قانونگذار، و فرماندار را بازی کنند. اسناد مارکسیستی هم حکایت از آن دارند که اتحادیه ها می توانند نقش سازمانهایی برای کارگران در جریان تصرف مالکیت کارخانه ها و تولیدات از دست سرمایه داری داشته باشند. از سوی دیگر بسیاری از عاشقان دموکراسی در سراسر جهان از خبرهایی از اوندو، اِدو، و اکییتی خوشنود شده اند که اقدامات قضایی باعث بازگشت فرمانداران این ایالات به پست شان گردیده است. در این پرونده ها کنترل جوامع مدنی باعث شد که مواد لازم را بعنوان ورودی برای تولید به سیستم قضایی بفرستند تا دادگاهها بتوانند احکام مورد نظر را جاری نمایند. در این شرایط جامعه مدنی به مثابه تنها

پکن، سپتامبر ۱۹۵۹: دیدار مایکل ایمودو، پرزیدنت وقت کنگره کار نیجریه با دبیرکل فدراسیون سراسری اتحادیه های کارگری چین

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۳ مهر ۱۳۹۵ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۲

اخبار خارجی

فدراسیون اتحادیه های کارگری هلند: دستمزدهای کمتر به ازای مشاغل ثابت تر

فولکس کرانت، ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۶

درست در هنگامی که وضع اقتصاد رو به بهبود است، فدراسیون اتحادیه های هلند خواهان افزایش دستمزد کمتری شده است. به عوض، خواست فدراسیون ایجاد مشاغل ثابت بیشتری برای جوانان و حق قرارداد جمعی برای "خویش فرمایان" است.

فدراسیون اتحادیه های هلند (ف.ا.ه.) در صدد است به توافقی برای یک نسل با کارفرمایان دست یابد. توافقی که متضمن کار ثابت برای جوانان باشد. در این صورت کارگران مسنتر می توانند کمتر کار کنند. صاحبان مشاغل مستقل و مشخصاً "خویش فرمایان" هم باید از معیشت بهتر و حق عقد قراردادهای جمعی برخوردار شوند. ف.ا.ه. آماده است که در صورت تأمین این خواسته ها، خواسته دیگر خود دایر بر افزایش دستمزدها به میزان ۳ درصد را، که در سال قبل طرح کرد، تعدیل کند و به دوونیم درصد اکتفا کند.

در زیر مصاحبه نشریه فولکس کرانت را با خانم ماریت پاتین، هماهنگ کننده شرایط کار فدراسیون نامبرده، در این باره می خوانید.

تعدیل خواست افزایش دستمزد، آن هم در زمانی که همه صاحب نظران بر ضرورت افزایش دستمزدها تأکید می کنند؟

لازم نیست این را تعدیل بدانید. ما همچنان خواهان افزایش قدرت خرید کارگران به میزان ۲ درصد ایم. از آنجا که تورم در حال حاضر از سال گذشته پائینتر است، بنابراین ما می توانیم روی افزایش دستمزد کمتری به توافق برسیم. ما البته در هر بخشی که ممکن باشد، مطالبات بیشتری را هم پیش خواهیم کشید. به علاوه اعضای ما اکنون، نسبت به گذشته، برای برخی چیزها اهمیت بیشتری قائل اند. برای نمونه کاهش فشار کار و کار ثابت بیشتر برای جوانان، از مطالبات مهم امروز کارگران اند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۳ مهر ۱۳۹۵ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۲

چگونه می خواهید به این خواسته ها دست یابید؟

ما می کوشیم به یک "توافق نسلی" با کارفرمایان دست یابیم. ما می خواهیم که کارگران مسنتر از این امکان برخوردار شوند که کمتر کار کنند، بی آن که از دستمزدشان چندان کاسته شود. کار کمتر مسنترها هم می تواند با کار ثابت بیشتر برای جوانترها جبران شود.

همچنین ما خواهان آنیم که دولت این سیاست دوربینانه را تشویق کند. ما خواهان تخصیص یک یارانه ۲۴ میلیونی شده برای این کار شده ایم. با این ترتیب می توان ۸ هزار شغل ثابت برای جوانان ایجاد کرد. طبعاً این یارانه حدوداً ۳ هزار اوروئی برای هر شغل، فقط پس از آن که جوانی به شغل ثابت گمارده شود، باید پرداخت گردد.

طبعاً همچنین وظیفه نظارت بر استمرار این مشاغل در میان است. در این مورد ما برنامه داریم که اعضا و کادرهایمان

کنایه ای از وضع "خویش فرمایان": پشت دیوار "سیب زمینی خورها" از ونگوگ

را آموزش دهیم. اما از آنجا که جوانان دستمزد بسیار کمتری می گیرند، بنابراین چنین انتقال کاری از کارگران مسنتر به جوانتر برای کارفرما هزینه ای نخواهد داشت.

کارفرمایانی که به جوانان کار ثابت می دهند! امروزه دیگر از خبرها نیست. کارفرمایان به مشاغل ثابت دیگر فقط به عنوان یک ریسک نگاه می کنند.

با شما موافق نیستم. بسیاری از کارفرمایان می خواهند کارشان را با متانت انجام دهند. آنچه آنها نمی خواهند این است که فعالیت شان، درمقایسه با رقبایشان در بخش مشابه، گرانتر تمام شود. به همین دلیل است که ما شاهد "سفر به اعماق" ایم. اگر به توافقی جمعی برای ایجاد مشاغل ثابت

برسیم، این گرایش سیر معکوس خواهد یافت.

شما می خواهید در مورد تعرفه "خویش فرمایان" هم مذاکره کنید. مگر این ممکن است و اصلاً قانونی است؟

مدتهای مدیدی تصور این بود که مذاکره جمعی خویش فرمایان حول تعرفه هاشان نه ممکن است و نه مجاز. اما در حال حاضر در قرارداد کار جمعی برای آرشینکتها برای توافقات در مورد حداقل تعرفه خویش فرمایان حاصل شده است. دیوان حقوق بشر اروپا از اواخر سال ۲۰۱۴ مقرر کرده است که خویش فرمایان نیز - در مواردی که سخن از استقلال صوری در میان است - مجاز اند اقدام به مذاکره جمعی کنند. ما در این ارتباط در حال گفتگو با "دفترهماهنگی مصرف کنندگان و بازار" ایم. اما این دفتر هنوز موضع روشنی در این باره ندارد.

برنامه ما اقدام برای مشاغل مستقلی که درآمد سالانه شان سر به ۱۰۰ هزار اورو می زند، نیست. برنامه ما متوجه خویش فرمایانی مثل قصابان، بنایان، روزنامه نگاران و اوپراتورهای صنعتی است. یا مثلاً مترجمان شفاهی را در نظر بگیرید. اینها تقریباً بالتمامه به دولت و سفارشیهای دولتی وابسته اند. دولت برای خرید خدمات آنان از یک مجرا استفاده می کند. این نوعی انحصار است. تعرفه های امروز هم محسوساً از تعرفه های سالهای قبل کمتر اند. پس چرا این مترجمان نتوانند و مجاز نباشند دست به مذاکره جمعی با دولت بزنند؟ همین روز شنبه آینده آنها تظاهراتی دارند که خواست مرکزی آن حق عقد قرارداد جمعی است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۳ مهر ۱۳۹۵ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۲

استخدام ۹۵ هزار کارگر فصلی توسط یو.پی.اس. آمریکا شگردی دیگر از استثمار کارگران

آسوسیتدپرس 14 سپتامبر ۲۰۱۶

توضیح بولتن کارگری: چنان که در خبر قبلی می خوانیم، دامن گرفتن بی سابقه بی ثباتی مشاغل چندان است که اینجا و آنجا اتحادیه های کارگری را به راه حل های نامتعارف نیز ناگزیر کرده است. بازار کار در جمهوری اسلامی ایران، با بیش از ۸۵ درصد قراردادهای کار موقت، نمونه ای افراطی از این بی ثباتی است. روشن است که هرچه کار بی ثبات تر باشد، تشکل بانی کارگران دشوارتر، معیشت آنان شکننده تر و سلطه سرمایه نیز برجاستر.

در خبر کوتاه زیر از استخدام ۹۵ هزار کارگر فقط برای "فصل تعطیلات" گفته شده است. صدها هزار استخدام در فصل تعطیلات، یعنی صدها هزار بکار پس از خاتمه تعطیلات.

شرکت آمازون در سال ۲۰۱۵ هشتاد هزار کارگر فصلی را استخدام

هنوز پائیز از راه نرسیده شرکت های توزیع کننده و فروشنده های "آنلاین" دست به کار تأمین نیازهای پرسنلی شان برای فصل تعطیلات شده اند.

شرکت یو.پی.اس.ی. امروز، چهارشنبه ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۶، اعلام کرد که ۹۵ هزار کارگر فصلی را برای پاسخگویی به خریدهای آنلاین استخدام خواهد کرد. بخش قابل توجهی از مشاغل تمام وقت و نیمه وقت در این شرکت به رانندگان و کارگران بسته بند تعلق دارند. این تعداد مبتنی و قابل مقایسه با تعداد مورد نیاز در سال گذشته است. پارسال شرکت متحده خدمات امانت پستی نیز اعلام کرده بود که بین ۹۰ تا ۹۵ هزار کارگر فصلی را استخدام خواهد کرد.

شرکت اسباب بازی ار.یو.اس نیز اعلام کرده است که به زودی تعداد قابل توجهی کارگر فصلی را برای کار در انبارها و مراکز توزیع اش استخدام خواهد کرد. این شرکت تخمین می زند که مجموعاً ۱۰۹۰۰ کارگر را برای کار در ۵ تا از بزرگترین مراکز فعالیت خود در نیویورک، لس آنجلس، فیلادلفیا، شیکاگو و واشنگتن، استخدام کند.

پشتتر از این هم شرکت تارگت اعلام کرده بود که بیش از ۷۰ هزار کارگر فصلی را، که همان تعداد سال قبل است، استخدام خواهد کرد.

بریتانیا - هلند

موافقت کارگران دریائی با پیشنهاد جدید مدیریت

بی.بی.سی.، ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۶

کارگران دریائی "وود گروپ" در سکوهای دریائی مورد بهره برداری شل، رأی به پذیرش پیشنهاد جدید مدیریت و خاتمه رشته اعتصابات شان دادند.

اتحادیه بریتانیائی "اتحاد" این توافق را ناشی از فشار مالی ناشی از اعتصابات و پیروزی در حمایت از شرایط کار نامیده است.

اعتصابات ژوئیه و اوت در سکوهای نفتی، اولین اعتصابات از این نوع در خلال چندین دهه گذشته بودند و مدیریت را به ادامه مذاکره و ارائه پیشنهاد جدید کشاندند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۳ مهر ۱۳۹۵ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۵۲

می کنیم که دوره سختی را پشت سر گذاشته ایم؛ دوره ای سخت برای همه. ما اقدام کارگران را که پیشنهاد بازبینی شده مدیریت را، با ملاحظه وضع کنونی بازار، پذیرفتند، ارج می گذاریم."

او می افزاید: "این نتیجه فقط با تلاش سنگین گروه های کاری مشترک - متشکل از نمایندگان وود گروپ، اتحادیه های کارگری و بخش فروش - ممکن بود. ما خودمان را برای استمرار مناسبات شکل گرفته و نیز مناسبات معمول با نیروهای کار دریائی مان متعهد می دانیم."

پائول گودفلو، از مدیران شرکت نفتی شل، می گوید: "شرکت شل از رسیدن به راه حلی مرضی طرفین خوشنود است. ما این موضع روشن را داشته ایم که برای تضمین قابلیت رقابت نفت دریای شمال، تغییر در وضع دارای اهمیت اساسی بود."

او می افزاید: "نیل به این توافق گامی است مثبت برای مواجهه با اوضاعی است که شاخص آن افت قیمت نفت است. شل همراه با وود گروپ و اتحادیه ها برای تضمین آینده ای پایدار برای نفت دریای شمال اقدام خواهد کرد"

او می افزاید: "ما توانستیم مبالغ باخریدها را به میزان قابل توجهی افزایش دهیم و سیستمی را برای پرداختهای بیشتر به ازای قابلیت جایجائی کارگران به کرسی بنشانیم. همچنین توانستیم تهدیدهایی را که متوجه بیمه عمر، درمان و ازکارافتادگی اند، از میان برداریم."

وضع بازار

بولند می گوید که اعضای اتحادیه او متعهد به تأمین بیشترین امنیت برای کارگران موردی اند. او می افزاید: "اعضای ما مثل همیشه نشان دادند که خواهان گشودن ماندن درهای مذاکرات بامعناوند. آنها به چالشهای متوجه بخشهای صنعت دریائی در این دوره دشوار نیستند. اما آنها همچنین نشان دادند که نمی توانند پذیرای برخوردهای ناعادلانه باشند."

شرکت وود گروپ، که مرکز آن در آبردین است، عرضه کننده خدمات ساختمانی و نگهداری به شل است و قرارداد آن با شل در اوائل سال جاری برای مدت سه سال تمدید شده است.

دیو استوارت، مدیرعامل بخش شرقی شرکت می گوید: "ما تأیید

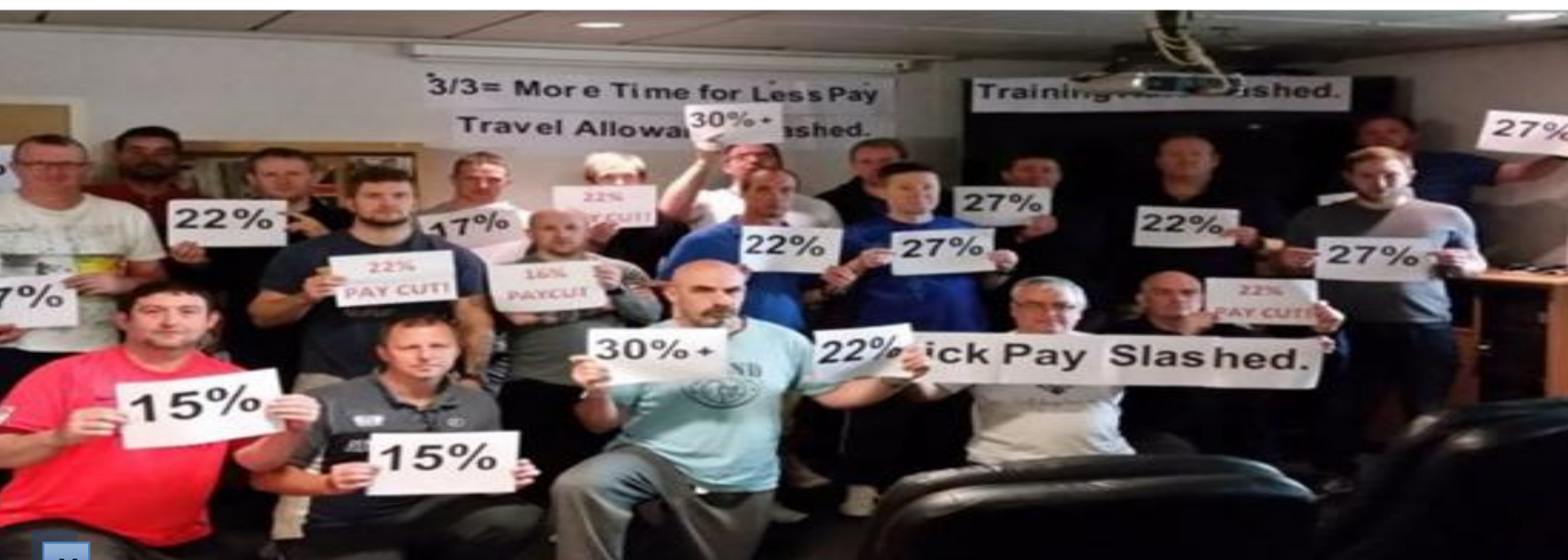
شرکت "وود گروپ" نیز از نتیجه به دست آمده اظهار رضایت کرده و آن را پایانی بر یک "دوره مشکل" نامیده است.

در رأی گیری انجام شده در میان کارگران عضو اتحادیه "اتحاد" در مورد پیشنهاد جدید، ۱۰۵ رأی موافق و ۸۲ رأی مخالف داده شدند. در میان اعضای دیگر اتحادیه ها هم ۵۳ درصد کارگران موافق پیشنهاد رأی دادند.

روزگار سخت

اعتصابات ژوئیه و اوت در سکوهای نفتی، اولین اعتصابات از این نوع در خلال چندین دهه گذشته بودند. این اعتصابات - اولی به مدت ۴۸ ساعت و دومی به مدت ۲۴ ساعت - در ۷ سکوی نفتی مورد بهره برداری شل واقع شدند. این سکوها عبارت بودند از: کورلو، برنت آلفا، برنت براوو، برنت چارلی، نلسون، گانت و شیرواٹر.

جان بولند، مدیر منطقه ای اتحادیه اتحاد می گوید: "مذاکرات ما با وود گروپ برای ما این امکان را فراهم آورد که از تعداد و میزان مورد نظر مدیریت برای اخراج کارگران و تقلیل دستمزد و دیگر شرایط کار بکاهیم.

بیانیه انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آزاد تهران

مخالف طرح اصلاح قانون کار هستیم

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آزاد تهران ضمن تاکید بر حق داشتن کار و امنیت شغلی و حق آزادی تشکلهای کارگری تمامی مزد و حقوق بگیران، مخالفت خود را با این‌گونه تغییر در قانون کار اعلام و خالی کردن آن را از ظرفیت‌های حمایت از کارگران محکوم می‌کند.

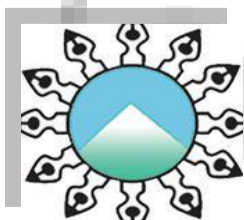
انجمن ما خواهان بازپس‌گیری فوری این لایحه از مجلس و پوزش خواهی از کارگران به‌خاطر احساس ناامنی‌ای است که ایجاد شده است.

انجمن تاکید می‌کند، تغییر و اصلاح در قانون کار و پیش‌بینی آزادی‌ها و حقوق به رسمیت شناخته‌شده‌ی کارگران، مطابق با کنوانسیون‌های امری (ILO) سازمان بین‌المللی کار ضروری و اجتناب‌ناپذیر است اما این کار باید در فرصتی مناسب و با حضور نمایندگان واقعی کارگران که به همین منظور توسط تشکلهای مستقل کارگری برگزیده شده‌اند و همچنین با حضور کارشناسان مستقل حوزه روابط کار صورت بگیرد.

قانون کار پس از قانون اساسی، مهم‌ترین و فراگیرترین قانون جامعه است و روزانه بیشترین ارجاعات به آن صورت می‌گیرد. قانونی است که روابط بین کارگر و کارفرما و دولت را تنظیم می‌کند و هنگام بروز اختلاف، قاضی با استناد به این قانون، داوری کرده و حقوق و منافع طرفین را از یکدیگر تمییز می‌دهد. روح و فلسفه‌ی وجودی این قانون، مانند هر قانون دیگر جامعه، پاسخ به ضرورت ملاحظه و حمایت از گروه‌های زیر فشار در مقابل گروه‌های فشار است؛ چرا که قدرتمندان و زورمداران جامعه بدون قانون نیز توان تامین منافع خود و دست‌اندازی به حقوق و منافع دیگران را دارا هستند. قانون کار فعلی در سال‌های پایانی جنگ تدوین و در نهایت در سال ۱۳۶۹ توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب شد. در این سال‌ها به دلیل حاکم بودن شرایط ویژه، اضافه بر نبود تشکلهای مستقل کارگری، شمار زیادی از اندیشمندان، دگراندیشان و منتقدان نیز در جامعه یا حضور نداشتند یا سکوت اختیار کرده بودند؛ به همین دلیل این قانون با وجود دربرداشتن نکات و ظرفیت‌هایی در حمایت از حقوق کارگران، در بخش‌هایی از آن نیز حقوق اساسی و حقه‌ی کارگران نادیده گرفته شده است. از مهم‌ترین حقوق نادیده گرفته شده، حق کار و امنیت شغلی و حق آزادی تشکلهای کارگری مطابق با کنوانسیون‌های بین‌المللی است. حق کار و امنیت شغلی در تبصره‌ی ماده ۷ با به رسمیت شناختن قراردادهای موقت کار در کارهای با ماهیت دائم و مستمر و حق آزادی تشکل در سرتاسر فصل ششم این قانون به‌طور کامل نقض و پایمال شده است. طی بیست و چند سال گذشته، در راستای سیاست‌های بازارمحورانه با جهت‌گیری به سود کارفرمایان، این قانون توسط آیین‌نامه‌های مختلف، از شماری از ظرفیت‌های حمایتی باقی‌مانده تهی شده است. هم‌اکنون برای دومین بار، لایحه‌ی اصلاح قانون کار به زبان کارگران و بدون هیچ اشاره به کاستی‌های متعددی که به برخی از آن‌ها در بالا اشاره شد و با هدف حذف و بی‌اثر کردن آخرین ظرفیت‌های حمایتی آن، به مجلس رفته است. دولتی که با شعار تدبیر و امید، گسترش عدالت، ایجاد اشتغال و کاهش بیکاری و وزیرپری که با برنامه و شعار بهبود روابط کار و افزایش حقوق و دستمزد کارگران، رأی گرفته و بر سر کار آمده است، لایحه‌ای را به مجلس برده که این قانون را از روح و فلسفه‌ی وجودی آن و آخرین ظرفیت‌های حمایت از کارگران تهی می‌کند.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آزاد تهران-

۲۸/۰۶/۱۳۹۵

علیه برنامه ریزان، لایحه اصلاحی قانون کار اعتراض کنید

**از طریق، خبرگزاری ها، مطبوعات و رسانه های اجتماعی
تلگرام، اینستاگرام**

**و تشکیل کمپین های اعتراضی به روشنگری و انسجام کارگران
یاری رسانید**

**با توجه به انتخابات ریاست جمهوری، جناح های حکومتی در
برابر اعتراض های کارگری چاره ای جزء عقب نشینی ندارند**

**با گسترش اعتراض ها، حاکمیت جمهوری اسلامی را وادار به
تمکین کنید**

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)